

Wspomnienia ze spotkania młodzieżowego w Białogardzie

Na początku maja mieliśmy po raz kolejny możliwość uczestniczyć, dzięki łasce i pomocy Pana oraz uprzejmości i gościnności braterstwa, w spotkaniu młodzieżowym w Białogardzie. Tematem głównym, nad którym zastanawialiśmy się, były święta ustanowione przez Pana Boga dla narodu żydowskiego.

Wykładami dotyczącymi świąt usłużył br. Krzysztof Makarzec. Brat omówił sabat oraz wybrane święta: Święto Pięćdziesiątnicy, Święto Nowego Roku oraz Święto Namiotów. Poza czasem i sposobem ich obchodzenia w Izraelu, mogliśmy zastanowić się nad ich pozafigurálním znaczeniem (Rzym. 2:16-17). Święta były czasem, kiedy Izraelici spotykali się z Panem Bogiem i składali ofiary. Termin ich obchodzenia musiał być dokładnie wyznaczony. Obliczaniem czasu, pór, miesięcy i dni zajmowali się kapłani. Obserwowali oni księżyc i stąd wiedzieli, kiedy rozpoczyna się rok lub na który dzień przypada dane święto.

Sabat, dzień siódmy, był dniem odpoczynku, „dniem poświęconym Panu” (2 Mojż. 20:8-11; Izaj. 58:13-14). Nauczanie i cuda, jakie Pan Jezus czynił w sabat, miały wskazywać na Wiek Tysiąclecia. Nasz sabat, odpoczynek, trwa przez cały czas, codziennie (Hebr. 4:3-10).

Kolejnym omówionym przez brata świętem było Święto Tygodni, inaczej nazywane Świętem Pięćdziesiątnicy lub Żniw (5 Mojż. 16:9-10). Było ono obchodzone na pamiątkę zawarcia Przymierza pod Górą Synaj. W dniu tego święta został zesłany duch święty (Dzieje Ap. 2:1-4). Dwa chleby z kwasem, ofiarowane w tym dniu, przedstawiają klasę Kościoła i Wielkiego Grona, które wybierane są z niedoskonałego stanu.

Brat przedstawił nam też święta: Rosz Haszana, czyli nowy rok oraz Święto Namiotów. Święto Namiotów było jednym ze Świąt Pielgrzymich. Podczas tego święta były zbierane plony. Wskazuje ono na Wiek Tysiąclecia. To święto mówi nam o tym, że jesteśmy pielgrzymami (2 Kor. 5:6-8).

Oprócz wykładów na temat świąt, mieliśmy badania dotyczące symboliki trzech drzew: oliwnego, figowego oraz krzewu winnego. Korzeniem drzewa oliwnego są obietnice dane Abrahamowi. Naturalnymi gałązkami tego drzewa miał być naród izraelski, jednak nie wydał owocu, którym miało być przyjęcie Chrystusa (Rzym. 11:13-24).

Drzewo figowe przedstawia cielesny Izrael (Oz. 9:10; Jer. 24:5; Joel 1:7). Pan Jezus pokazał, że to drzewo również nie wydało owocu, który był oczekiwany (Mar. 11:12-14; Mat. 21:18-19; Łuk. 13:6-9). Jednak drzewo figowe miało jeszcze kiedyś zakwitnąć, a w Tysiącleciu będzie odgrywało ważną rolę wśród narodów (Mat. 24:32; Mich. 4:1-2).

W prawdziwym krzewie winnym możemy dopatrywać się obrazu na Chrystusa jako Głowy i Ciała (Jan 15:1). Pan Jezus jest krzewem, natomiast Jego naśladowcy to latorośle mające wydawać owoc (Jan 15:2). Pan Bóg dokonuje oczyszczania owocującej latorośli, aby przyniosła lepsze owoce (Jak. 1:2; 1 Kor. 10:13). W Piśmie Świętym jest też opisana winorośl jako naród izraelski (Psalm 80:9-10) oraz fałszywy krzew winny, którym jest nominalny kościół (Obj. 14:18-20).

Na młodzieżowym były również dwie społeczności dotyczące pozornie sprzecznych wersetów. Brat Arek Lecko próbował, wspólnie z nami, wyjaśnić, na czym ta pozorną sprzeczność polega i jak wersety te pogodzić. Omówiliśmy następujące wersety:

- 1 Sam. 15:29; 5 Mojż. 23:19; 1 Mojż. 6:6; 1 Sam. 15:35 – czy Pan Bóg żałuje?
- 1 Jana 4:8; Hebr. 12:29 – jak jednocześnie Pan Bóg może być miłością i ogniem trawiącym?
- Jan 14:27; Mat. 10:34 – czy Pan Jezus przyniósł pokój czy miecz?
- 11:28-30; 1 Piotra 5:7; 2 Tym. 3:12; Dzieje Ap. 14:22 – czy droga za Panem jest łatwa czy trudna?
- 6:7; Kazn. 5:1; 1 Tes. 5:17; Łuk. 18:7; 2 Tym. 1:3 – jak mamy się modlić?

Zastanawianie się nad tym, w jaki sposób pogodzić te wersety, pomogło zobaczyć harmonię i piękno nauki Słowa Bożego, w którym wszystkie wersety tworzą spójną, uzupełniającą się całość.

Mieliśmy też społeczności dotyczące braterstwa w Chrystusie, z wersetu z Rzym. 12:12; wykład odnośnie znaczenia różnych elementów Przybytku oraz zebranie pytań. Podczas dwóch wieczorów były zorganizowane społeczności śpiewu.

Przez całe młodzieżowe byli obecni z nami członkowie zboru w Białogardzie, również ci najmłodszy i najstarsi, a siostry i bracia pracowali w kuchni, służąc przygotowaniem posiłków. Bracia zorganizowali dla nas też jedn-

odnową wycieczkę do Dźwirzyna, gdzie - również dzięki braterskiej uprzejmości - mogliśmy spędzić dzień na badaniu Słowa Bożego.

Dziękujemy Panu Bogu i braciom za możliwość spędzenia tych czterech dni na młodzieżowym. Było to dla nas wielkim błogosławieństwem. Mogliśmy wynieść wiele budujących nauk i lekcji, które będziemy starać się wprowadzać w nasze życie.

Buzon Katarzyna